KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.03.1998
KOM(1998) 162 endelig udg.- SYN 459

Revideret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)

(forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 189 C, litra d)

BEGRUNDELSE

Kommissionen vedtog det oprindelige forslag den 14. maj 1993 og oversendte det til Rådet den 17. maj 1993[1].

Hensigten med forslaget er at fastsætte minimumsforskrifter for beskyttelsen af arbejdstagerne mod de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici som følge af virkningerne af kemiske agenser, der findes på arbejdspladsen, eller som følge af enhver form på aktivitet på arbejdspladsen, der indebærer brug af kemiske agenser.

I fortsættelse af førstebehandlingen i Europa-Parlamentet oversendte Kommissionen et ændret forslag til direktiv til Rådet den 9. juni 1994[2].

Som følge af betydelige forskelle i delegationernes holdning til forslaget blev arbejdet med det ændrede forslag suspenderet i 1994 og først genoptaget på grundlag af et kompromisforslag, som det irske formandskab fremsatte i oktober 1996.

Den 7. oktober 1997 fastlagde Rådet en fælles holdning[3], hvori fastsættes en række generelle principper, der omfatter alle kemiske agenser. I den fælles holdning er medtaget de fleste af de principper, Kommissionen havde forslået, hvorfor den støttede den fælles holdning. I den fælles holdning blev det navnlig accepteret, at der findes to slags grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering (vejledende og bindende). I den fælles holdning støttes Kommissionens forslag om, at i overensstemmelse med direktiv 89/391/EØF skal arbejdsgiveren vurdere alle sundheds- og sikkerhedsmæssige risici for arbejdstagerne, men desuden indeholder den fælles holdning en definition af de former for risikovurdering, der skal foretages i forbindelse med farlige kemiske agenser på arbejdspladsen. Den indeholder også mere detaljerede oplysninger vedrørende helbredskontrollen med arbejdstagere, der udsættes for kemiske agenser, idet der indføres en række krav, der er omhandlet i bilaget til det ændrede forslag. Nogle af de tekniske krav, der var indeholdt i bilaget til Kommissionens ændrede forslag, f.eks. krav til måleprocedurerne og krav i forbindelse med særlige beskyttelsesforanstaltninger, er imidlertid ikke medtaget i den fælles holdning.

---

1 EFT C 165 af 16.6.1993, s. 4

2 EFT C 191 af 14.7.1994, s. 7

3 EFT C 375 af 10.12.1997, s. 1

Europa-Parlamentet fremsatte under andenbehandlingen 12 ændringsforslag til Rådets fælles holdning.

Kommissionen har godkendt 9 ændringsforslag (plus en del af et ændringsforslag), som den finder vil forbedre den fælles holdning. I ændringerne lægges der særlig vægt på uddannelse og informering af arbejdstagerne, behovet for krydshenvisninger til særlige direktiver såsom direktiv 89/654/EØF[4] om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet, direktiv 89/656/EØF[5] om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet, direktiv 92/85/EØF[6] om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer, og direktiv 94/33/EØF[7] om beskyttelse af unge på arbejdspladsen, samt til de nødvendige foranstaltninger, Kommissionens har truffet for at sikre en harmonisering af grænseværdierne for erhvervsmæssig eksponering.

Med hensyn til den juridiske sammenhæng mellem retsforskrifterne har Kommissionen under artikel 8 tilføjet en henvisning til artikel 12 i direktiv 89/391/EØF og derved skabt overensstemmelse mellem artiklens overskrift og indhold.

Det genbehandlede forslag indeholder de ændringsforslag, Kommissionen har accepteret, og fremlægges af Kommissionen i medfør af artikel 189 C, litra d, i traktaten.

---

4 EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1

5 EFT L 393 af 30.12.1989, s. 18

6 EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1

7 EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12

Revideret forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)

(EØS-relevant tekst)

TIDLIGERE TEKST	ÆNDRET TEKST
RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -	
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,	
under henvisning til forslag fra Kommissionen[1], udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen,	
under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg[2], og	
i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C[3], og	
ud fra følgende betragtninger:	

1 EFT nr. C 165 af 16.6.1993, s. 4.

2 EFT nr. C 34 af 2.2.1994, s. 42.

3 Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.1994 (EFT nr. C 128 af 9.5.1994, s. 167), Rådets fælles holdning af 7. oktober 1997 (EFT nr. C 375 af 10.12.1997, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af ..... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

1) I henhold til traktatens artikel 118 A vedtager Rådet, ved udstedelse af direktiver, minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at sikre et højere niveau for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

2) i henhold til samme artikel skal det i direktiverne undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

3) forbedringen af arbejdstagernes sikkerhed, hygiejne og sundhed på arbejdspladsen er et mål, der ikke bør underordnes rent økonomiske betragtninger;

4) overholdelsen af minimumskrav om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed mod de risici, der er forbundet med kemiske agenser, har til formål ikke alene at sikre beskyttelsen af hver enkelt arbejdstagers sikkerhed og sundhed, men desuden at give alle arbejdstagere i Fællesskabet et mindstemål af beskyttelse, som hindrer enhver mulig konkurrenceforvridning;

5) et passende niveau af beskyttelse mod risici hidrørende fra kemiske agenser må etableres for Fællesskabet som helhed, og dette beskyttelsesniveau skal ikke etableres gennem detaljerede krav, men gennem en ramme af generelle principper, som gør det muligt for medlemsstaterne at anvende minimumskravene konsekvent;

6) en arbejdsaktivitet, der indebærer anvendelse af en kemisk agens, må anses for at udsætte arbejdstagerne for risiko;

7) Rådets direktiv 80/1107/EØF af 27. november 1980 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved at være udsat for kemiske, fysiske og biologiske agenser under arbejdet[4], Rådets direktiv 82/605/EØF af 28. juli 1982 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for metallisk bly og dettes ionforbindelser (første særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF, artikel 8)[5], og Rådets direktiv 88/364/EØF af 9. juni 1988 om beskyttelse af arbejdstagere ved forbud mod bestemte agenser og/eller arbejdsaktiviteter (fjerde særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF, artikel 8)[6] bør af hensyn til konsekvens og klarhed samt af tekniske grunde revideres og indarbejdes i et enkelt direktiv om minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, til hvilket der anvendes kemiske agenser; nævnte direktiver kan derefter ophæves;

8) dette direktiv er et særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet [7];

9) bestemmelserne i nævnte direktiv gælder derfor fuldt ud for arbejdstagere, der udsættes for kemiske agenser, med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv;

---

4 EFT nr. L 327 af 3.12.1980, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 88/642/EØF (EFT nr. L 356 af 24.12.1988, s. 74).

5 EFT nr. L 247 af 23.8.1982, s. 12.

6 EFT nr. L 179 af 9.7.1988, s. 44.

7 EFT nr. L 183 af 29.6.1989, s. 1.

10) der er fastsat strengere og/eller mere specifikke bestemmelser om transport af farlige kemiske agenser i bindende internationale aftaler og konventioner, som er indarbejdet i fællesskabsbestemmelserne om transport af farligt gods med jernbane, ad vej, ad vandveje eller ad luftvejen;

11) ved direktiv 67/548/EØF[8] og direktiv 88/379/EØF[9] om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer hhv. præparater har Rådet fastlagt et system af kriterier for klassificering af farlige stoffer og præparater;

12) definitionen på en farlig kemisk agens bør omfatte ethvert kemisk stof, der opfylder disse kriterier, samt ethvert kemisk stof, som uden at opfylde disse kriterier, på grund af sine fysisk-kemiske, kemiske eller toksikologiske egenskaber, den måde, hvorpå det anvendes, eller forekomst på arbejdspladsen, udgør en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

13) Kommissionen har ved direktiv 90/492/EØF[10] defineret og fastlagt et system for specifik information om farlige stoffer og præparater i form af sikkerhedsdatablade, hovedsagelig med sigte på industrielle brugere for at sætte dem i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed; i Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1)[11] etableres

---

8 EFT nr. L 196 af 16.8.1967, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/56/EF (EFT nr. L 236 af 18.9.1996, s. 35).

9 EFT nr. L 187 af 16.7.1988, s. 14. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/65/EF (EFT nr. L 265 af 18.10.1996, s. 15).

10 EFT nr. L 275 af 5.10.1990, s. 35.

11 EFT nr. L 245 af 26.8.1992, s. 23.

et system for mærkning af beholdere og rørsystemer, som anvendes til farlige stoffer eller præparater under arbejdet;

14) arbejdsgiveren bør vurdere den risiko, som forekomsten af farlige kemiske agenser på arbejdspladsen kan give anledning til for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, så der kan træffes de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse og beskyttelse, som er fastlagt i dette direktiv;

15) de forebyggende foranstaltninger, der er foreskrevet i risikovurderingen, og som arbejdsgiveren skal træffe, bør være forenelige med behovet for at beskytte folkesundhed og miljø;

16) for at sikre et højere beskyttelsesniveau gennem arbejdstagernes adgang til fuldstændige oplysninger er det vigtigt, at arbejdstagerne og disses repræsentanter informeres om de risici, som kemiske agenser kan frembyde for deres sikkerhed og sundhed, og om de foranstaltninger, der er nødvendige for at begrænse eller helt fjerne disse risici, samt at de har mulighed for at kontrollere, at de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger træffes;

17) hvis resultaterne af ovennævnte vurdering viser, at der er fare for arbejdstageres helbred, kan helbredskontrol af de pågældende bidrage til de forebyggende og beskyttende foranstaltninger, arbejdsgiveren skal træffe;

18) arbejdsgiverne skal regelmæssigt foretage vurderinger og målinger og følge med i den seneste teknologiske udvikling med henblik på at forbedre beskyttelsen af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

19) de nyeste videnskabelige data bør vurderes af uafhængige videnskabsmænd, der bistår Kommissionen med at fastsætte grænseværdierne for erhvervsmæssig eksponering;

20) selv om der i nogle tilfælde ikke er tilstrækkeligt videnskabeligt grundlag for at etablere en grænseværdi for udsættelse for en kemisk agens, under hvilken der ikke længere er nogen risiko for helbredet, vil en begrænsning af udsættelsen for kemiske agenser under alle omstændigheder begrænse disse risici;

21) i direktiv 91/322/EØF[12] og direktiv 96/94/EF[13] er der fastsat vejledende grænseværdier i henhold til direktiv 80/1107/EØF; disse direktiver bør bibeholdes som en del af den nuværende ramme;

22) de tekniske tilpasninger, der skal foretages i dette direktiv, bør udarbejdes af Kommissionen i samarbejde med det udvalg, som er nedsat ved direktiv 89/391/EØF for at bistå Kommissionen med at foretage tekniske tilpasninger af særdirektiver, der vedtages i henhold til ovennævnte direktiv; Kommissionen bør også opstille praktiske retningslinjer for direktivets anvendelse, efter at have rådført sig med Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, i overensstemmelse med afgørelse 74/325/EØF [14];

---

[12] EFT nr. L 177 af 5.7.1991, s. 22.

[13] EFT nr. L 338 af 28.12.1996, s. 86.

[14] EFT nr. L 185 af 9.7.1974, s. 15. Afgørelsen er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

23) ophævelsen af direktiv 80/1107/EØF må ikke medføre, at de nugældende arbejdstagerbeskyttelsesstandarder for kemiske, fysiske og biologiske agenser nedsættes; standarder, der er en følge af bestående direktiver om biologiske agenser, det forelagte direktiv om fysiske agenser, nærværende direktiv og ændringer til disse tekster bør ligge på linje med og mindst holde samme niveau som standarderne i nævnte direktiver;

24) dette direktiv udgør et konkret led i gennemførelsen af den sociale dimension inden for det indre marked -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og rækkevidde

1. I dette direktiv, som er det fjortende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, fastsættes minimumsforskrifter for beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for deres sikkerhed og sundhed, som opstår eller kan opstå som følge af udsættelse for kemiske agenser, som findes på arbejdspladsen, eller som følge af en arbejdsaktivitet, i hvilken der indgår kemiske agenser.

2. Direktivets bestemmelser finder anvendelse, hvis der er eller formodes at være farlige kemiske agenser til stede på arbejdspladsen, dog med forbehold af bestemmelserne om kemiske agenser, som er omfattet af foranstaltninger vedrørende strålingsbeskyttelse i henhold til direktiver vedtaget i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

3. For kræftfremkaldende stoffer på arbejdsstedet gælder bestemmelserne i dette direktiv, for så vidt der ikke er fastsat strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i Rådets direktiv 90/394/EØF af 28. juni 1990 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) [15].

4. Direktiv 89/391/EØF finder fuldt ud anvendelse på hele det i denne artikel nævnte område, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

4. Direktiv 89/391/EØF og senere særdirektiver, især direktiv 89/654/EØF[16] om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet, direktiv 89/656/EØF[17] om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet og direktiv 92/85/EØF[18] om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer, og direktiv 94/33/EØF[19] om beskyttelse af unge på arbejdspladsen finder fuldt ud anvendelse på hele det i denne artikel nævnte område, dog med forbehold af strengere og/eller mere specifikke bestemmelser i nærværende direktiv.

---

15 EFT nr. L 196 af 26.7.1990, s. 1.
16 EFT nr. L 393 af 30.12.1989, s. 1.
17 EFT nr. L 393 af 30.12.1989, s. 18.
18 EFT nr. L 348 af 28.11.1992, s. 1.
19 EFT nr. L 216 af 20.8.1994, s. 12.

5. Med hensyn til transport af farlige kemiske agenser gælder dette direktiv med forbehold af strengere bestemmelser og/eller særbestemmelser i direktiv 94/55/EF[20], direktiv 96/49/EF[21], i bestemmelserne i IMDG-koden, IBC-koden og IGC-koden som defineret i artikel 2 i direktiv 93/75/EØF[22], i bestemmelserne i den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad indre vandveje og reglementet for transport af farlige stoffer på Rhinen som indarbejdet i fællesskabslovgivningen og i de tekniske instrukser for sikker transport af farligt gods, som Organisationen for International Civil Luftfart har udstedt på datoen for nærværende direktivs ikrafttræden.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) "kemisk agens": ethvert kemisk element eller enhver kemisk forbindelse eller blandinger deraf, som det forekommer i naturlig tilstand eller frembringes, anvendes eller frigøres, herunder som affald, under en given arbejdsproces, uanset om frembringelsen er tilsigtet under arbejdsprocessen, og uanset om det markedsføres

b) "farlig kemisk agens":

---

20 Rådets direktiv 94/55/EF af 21. november 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om transport af farligt gods ad vej (EFT nr. L 319 af 12.12.1994, s. 7). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 96/86/EF (EFT nr. L 335 af 24.12.1996, s. 43).

21 Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EFT nr. L 235 af 17.9.1996, s. 25). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 96/87/EF (EFT nr. L 335 af 24.12.1996, s. 45).

22 Rådets direktiv 93/75/EØF af 13. september 1993 om mindstekrav til skibe, som er på vej til eller fra Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods (EFT nr. L 247 af 5.10.1993, s. 19). Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 97/34/EF (EFT nr. L 158 af 17.6.1997, s. 40).

i) enhver kemisk agens, som i henhold til bilag VI til direktiv 67/548/EØF opfylder kriterierne for klassificering som et farligt stof, uanset om dette stof er klassificeret i henhold til nævnte direktiv, bortset fra stoffer, der kun opfylder kriterierne for klassificering som farlige for miljøet

ii) enhver kemisk agens, som i henhold til direktiv 88/379/EØF opfylder kriterierne for klassificering som farligt præparat, uanset om præparatet er klassificeret i henhold til nævnte direktiv, bortset fra præparater, der kun opfylder kriterierne for klassificering som farlige for miljøet

iii) enhver kemisk agens, som uden at opfylde kriterierne for klassificering som farlig i henhold til nr. i) og ii) på grund af sine fysisk-kemiske, kemiske eller toksikologiske egenskaber og den måde, hvorpå den anvendes eller forekommer på arbejdspladsen, kan udgøre en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, herunder enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering i henhold til artikel 3

c) "aktivitet, hvori der indgår kemiske agenser": ethvert arbejde, hvor der anvendes eller påtænkes anvendt kemiske agenser, uanset i hvilken arbejdsproces, herunder produktion, håndtering, oplagring, transport eller bortskaffelse og behandling, eller hvor sådanne agenser er et resultat af et sådant arbejde

d) "grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering": medmindre andet er anført, grænsen for den tidsvægtede gennemsnitlige koncentration af en kemisk agens i den luft på arbejdspladsen, der indåndes af en arbejdstager i relation til en nærmere fastsat referenceperiode

e) "biologisk grænseværdi": grænsen for koncentrationen af en given agens i et givet biologisk miljø, dens metabolit eller en effektindikator

f) "helbredskontrol": vurdering af den enkelte arbejdstager for at fastslå dennes helbredstilstand i relation til udsættelse for specifikke kemiske agenser på arbejdsstedet

g) "fare": den iboende egenskab ved en kemisk agens, som kan forvolde skade

h) "risiko": sandsynligheden for, at skaden kan opstå i forbindelse med brug og/eller eksponering.

Artikel 3

Grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og biologiske grænseværdier

1. Kommissionen evaluerer forbindelsen mellem farlige kemiske agensers indvirkning på helbredet og niveauet for erhvervsmæssig eksponering på grundlag af en uafhængig videnskabelig vurdering af de seneste tilgængelige videnskabelige data.

2. På grundlag af den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, fremsætter Kommissionen, efter først at have hørt Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, forslag til europæiske mål for beskyttelsen af arbejdstagere mod kemiske risici i form af vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, der skal fastsættes på fællesskabsplan.

Disse grænseværdier fastsættes eller ajourføres under hensyntagen til de til rådighed værende målemetoder, og i overensstemmelse med proceduren i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF. Medlemsstaterne holder arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer orienteret om de grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, der fastsættes på fællesskabsplan.

Disse grænseværdier fastsættes eller ajourføres under hensyntagen til de til rådighed værende godkendte målemetoder, og i overensstemmelse med proceduren i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF. Medlemsstaterne holder arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer orienteret om de vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, der fastsættes på fællesskabsplan.

3. For enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en vejledende grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering på fællesskabsplan, fastsætter medlemsstaterne en national grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering, baseret på Fællesskabets grænseværdi, således at dens art bestemmes i overensstemmelse med national lovgivning og praksis.

4. Der kan på fællesskabsplan fastsættes bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering som foruden principperne for fastsættelsen af vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, skal afspejle det, der er praktisk muligt, samtidig med, at målsætningen om sikring af arbejdstagernes sundhed på arbejdsstedet opfyldes. Sådanne grænseværdier fastsættes i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 118 A og anføres i bilag I til dette direktiv.

5. For enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en bindende grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering, fastsætter medlemsstaterne en tilsvarende national bindende grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering, der baseres på, men ikke må overskride Fællesskabets grænseværdi.

6. Der kan på fællesskabsplan fastsættes bindende biologiske grænseværdier på grundlag af den evaluering, der er beskrevet i stk. 1, og af de til rådighed stående målemetoder, som skal afspejle det, der er praktisk muligt, samtidig med, at målsætningen om sikring af arbejdstagernes sundhed på arbejdsstedet opfyldes. Sådanne grænseværdier fastsættes efter proceduren i traktatens artikel 118 A og anføres sammen med andre relevante informationer vedrørende sundhedsovervågning i bilag II til nærværende direktiv.

7. For enhver kemisk agens, for hvilken der er fastsat en bindende biologisk grænseværdi, fastsætter medlemsstaterne en tilsvarende national bindende biologisk grænseværdi, som baseres på, men ikke må overskride Fællesskabets grænseværdi.

8. Når en medlemsstat indfører eller reviderer en national grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering eller en national biologisk grænseværdi for en kemisk agens på grundlag af nye data, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og tilstiller dem de relevante videnskabelige og tekniske data. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger.

8. Når en medlemsstat indfører eller <u>på grundlag af nye data</u> reviderer en national grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering eller en national biologisk grænseværdi for en kemisk agens, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom og tilstiller dem de relevante videnskabelige og tekniske data. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger.

8a. På grundlag af de rapporter, medlemsstaterne forelægger i medfør af artikel 15, foretager Kommissionen en evaluering af den måde, hvorpå medlemsstarterne har taget hensyn til Fællesskabets vejledende grænseværdier ved fastsættelsen af de tilsvarende nationale grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering Hvis denne evaluering viser store forskelle i normerne, træffer Kommissionen passende foranstaltninger med henblik på en snævrere samordning på dette område.

9. Standardiserede metoder for måling og evaluering af luftkoncentrationer på arbejdspladsen i forhold til grænseværdierne for erhvervsmæssig eksponering udarbejdes i henhold til artikel 12, stk. 2.

AFDELING II
ARBEJDSGIVERENS FORPLIGTELSER

Artikel 4

Bestemmelse og vurdering af risikoen i forbindelse med farlige kemiske agenser

1. I forbindelse med opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF, fastslår arbejdsgiveren først, om der findes farlige kemiske agenser på arbejdspladsen. Hvis dette er tilfældet, vurderer han herefter enhver risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, der skyldes tilstedeværelsen af disse kemiske agenser, under hensyntagen til:

- deres farlige egenskaber

- oplysninger om sikkerhed og sundhed, der skal gives af leverandøren, f.eks. det relevante sikkerhedsdatablad i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 67/548/EØF eller direktiv 88/379/EØF)

- eksponeringsgraden, -typen og -varigheden

- omstændighederne ved arbejde, der involverer sådanne agenser, herunder deres mængde

- enhver grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering eller biologisk grænseværdi, der er fastsat på den pågældende medlemsstats område

- virkningen af de forebyggende foranstaltninger, der er truffet eller skal træffes

- hvor det er muligt, de konklusioner, der kan drages af enhver helbredskontrol, der allerede er foretaget.

Arbejdsgiveren skal fra leverandøren eller fra andre let tilgængelige kilder skaffe yderligere oplysninger, der er nødvendige for risikovurderingen. Disse oplysninger skal eventuelt omfatte den specifikke vurdering af risikoen for brugerne på grundlag af fællesskabslovgivningen om kemiske agenser.

2. Arbejdsgiveren skal være i besiddelse af en risikovurdering i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 89/391/EØF og skal angive, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet i henhold til artikel 5 og 6 i nærværende direktiv. Risikovurderingen skal være dokumenteret på passende måde i overensstemmelse med national lovgivning og praksis og kan omfatte en beskrivelse fra arbejdsgiveren, der sandsynliggør, at arten og omfanget af de risici, der kan henføres til kemiske agenser, gør en yderligere detaljeret risikovurdering unødvendig. Risikovurderingen skal ajourføres, navnlig hvis der er sket væsentlige ændringer, som gør, at den ikke længere er tidssvarende, eller hvis resultaterne af helbredskontrollen gør det nødvendigt.

2. Arbejdsgiveren skal være i besiddelse af en risikovurdering i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 89/391/EØF og skal angive, hvilke foranstaltninger der er blevet truffet i henhold til artikel 5 og 6 i nærværende direktiv. Risikovurderingen skal registreres på passende måde i overensstemmelse med national lovgivning og praksis og kan omfatte en beskrivelse fra arbejdsgiveren, der sandsynliggør, at arten og omfanget af de risici, der kan henføres til kemiske agenser, gør en yderligere detaljeret risikovurdering unødvendig. Risikovurderingen skal ajourføres, navnlig hvis der er sket væsentlige ændringer, som gør, at den ikke længere er tidssvarende, eller hvis resultaterne af helbredskontrollen gør det nødvendigt.

3. Visse aktiviteter i virksomheden eller bedriften, som f.eks. vedligeholdelse, der kan forudses at give anledning til en væsentlig eksponering, eller som kan resultere i en forringelse af sikkerheds- og sundhedsbetingelserne af andre grunde, selv efter at alle tekniske foranstaltninger er truffet, skal medtages i risikovurderingen.

4. Hvis der er tale om aktiviteter, der medfører udsættelse for flere farlige kemiske agenser, vurderes risikoen på grundlag af den risiko, de forskellige kemiske agenser udgør tilsammen.

5. Hvis der er tale om en ny aktivitet, der medfører brug af farlige kemiske agenser, må arbejdet først påbegyndes, når der er foretaget en vurdering af den risiko, der er forbundet med aktiviteten, og alle tilhørende forebyggende foranstaltninger er blevet truffet.

6. I overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, udarbejdes praktiske retningslinjer for risikobestemmelse og -vurdering samt for revision og, om nødvendigt, tilpasning heraf.

Artikel 5

Almindelige principper for forebyggelse af risici i forbindelse med farlige kemiske agenser og anvendelse af direktivet på vurderingen af disse risici

1. Arbejdsgiveren har pligt til at sikre arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i forbindelse med aktiviteter, der indebærer tilstedeværelse af farlige kemiske agenser, og skal med henblik herpå træffe de nødvendige forebyggende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 6, stk. 1 og 2, i direktiv 89/391/EØF, samt foranstaltningerne i nærværende direktiv.

2. Sikkerheds- og sundhedsrisici, som arbejdstagerne udsættes for under arbejde, der indebærer tilstedeværelse af farlige kemiske agenser, skal fjernes eller reduceres til et minimum gennem:

- arbejdspladsens udformning og tilrettelæggelsen af arbejdet

- tilrådighedsstillelse af egnet udstyr til arbejde med kemiske agenser og vedligeholdelsesprocesser, der sikrer arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

- begrænsning til et minimum af antallet af arbejdstagere, som eksponeres eller risikerer at blive det

- begrænsning til et minimum af eksponeringens varighed og intensitet

- passende hygiejneforanstaltninger

- begrænsning af mængden af kemiske agenser på arbejdspladsen til det minimum, der er nødvendigt for den pågældende type arbejde

- egnede arbejdsmetoder, herunder regler for sikker håndtering, oplagring og transport på arbejdspladsen af farlige kemiske agenser og affald, der indeholder sådanne kemiske agenser.

Praktiske retningslinjer vedrørende forebyggende foranstaltninger med henblik på risikokontrol udarbejdes i henhold til artikel 12, stk. 2.

3. Når resultaterne af den i artikel 4, stk. 1, nævnte vurdering viser, at arbejdstagernes sikkerhed og sundhed er i fare, skal de særlige beskyttelses-, forebyggelses-, overvågnings- og informationsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 6, 7, 8 og 10, træffes.

3. Når resultaterne af den i artikel 4, stk. 1, nævnte vurdering viser, at arbejdstagernes sikkerhed og sundhed er i fare, skal de særlige beskyttelses-, forebyggelses- og overvågningsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 6, 7 og 10, træffes.

4. Når resultaterne af den i artikel 4, stk. 1, nævnte risikovurdering viser, at der på grund af de mængder af en farlig kemisk agens, der findes på arbejdspladsen, kun er ringe risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2 i nærværende artikel, er tilstrækkelige til at begrænse denne risiko, finder artikel 6, 7 og 10 ikke anvendelse.

Artikel 6

Særlige foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse

1. Arbejdsgiveren påser, at risici for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, der skyldes en farlig kemisk agens, fjernes eller reduceres til et minimum.

2. Gennemførelsen af stk. 1 skal navnlig ske ved, at arbejdsgiveren undgår at bruge en farlig kemisk agens ved at erstatte den med en kemisk agens eller proces, som under de pågældende anvendelsesbetingelser ikke er farlig eller, alt efter omstændighederne, er mindre farlig for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Hvis det på grund af aktivitetens særlige karakter ikke er muligt at fjerne risikoen ved at anvende en anden kemisk agens, skal arbejdsgiveren under hensyn til den aktivitet og risikovurdering, der er omhandlet i artikel 4, sikre, at risikoen reduceres til et minimum, idet han træffer foranstaltninger til beskyttelse og forebyggelse i overensstemmelse med den risikovurdering, der er foretaget i henhold til artikel 4. Disse skal i nævnte rækkefølge omfatte:

a) udformning af passende arbejdsprocesser og teknisk kontrol samt brug af egnet udstyr og egnede materialer for at undgå eller formindske udslip af farlige kemiske agenser, som måtte udgøre en risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen

b) anvendelse af kollektive beskyttelsesforanstaltninger ved risikokilden såsom tilstrækkelig ventilation og passende tilrettelæggelse af arbejdet

c) anvendelse af individuelle beskyttelsesforanstaltninger, herunder personlige værnemidler, når eksponering ikke kan undgås på anden måde.

Praktiske retningslinjer for beskyttende og forebyggende foranstaltninger med henblik på risikokontrol udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2.

3. De foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, skal ledsages af helbredskontrol i henhold til artikel 10, hvis risikoen er af en sådan karakter, at det er relevant.

4. Medmindre arbejdsgiveren tydeligt kan godtgøre ved andre former for evaluering, at der i henhold til stk. 2 er opnået tilstrækkelig forebyggelse og beskyttelse, skal arbejdsgiveren regelmæssigt, og når der sker ændringer i forholdene, som kan påvirke arbejdstagernes eksponering for kemiske agenser, foretage sådanne målinger af kemiske agenser, der vil kunne udgøre en risiko for arbejdstagernes sundhed på arbejdspladsen, som skønnes nødvendige, især med hensyn til grænseværdierne for erhvervsmæssig eksponering.

5. Arbejdsgiveren tager hensyn til resultaterne af procedurerne i stk. 4, når han opfylder de forpligtelser, der er fastsat i, eller som følger af artikel 4.

Under alle omstændigheder skal arbejdsgiveren, når en grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering, der er fastsat på den pågældende medlemsstats område, er blevet overskredet, omgående tage skridt til at afhjælpe situationen ved at træffe forebyggende og beskyttende foranstaltninger på baggrund af grænseværdiens art.

6. Arbejdsgiveren træffer på grundlag af den samlede vurdering af og de generelle principper for forebyggelse af risici i artikel 4 og 5 tekniske og/eller organisatoriske foranstaltninger, der er afpasset efter aktivitetens art, herunder oplagring og håndtering, med henblik på at beskytte arbejdstagerne mod farer som følge af kemiske agensers fysisk-kemiske egenskaber. Han træffer navnlig foranstaltninger med henblik på i nævnte rækkefølge at

6. Arbejdsgiveren træffer på grundlag af den samlede vurdering af og de generelle principper for forebyggelse af risici i artikel 4 og 5 tekniske og/eller organisatoriske foranstaltninger, der er afpasset efter aktivitetens art, herunder oplagring og håndtering og adskillelse af inkompatible kemiske agenser, med henblik på at beskytte arbejdstagerne mod farer som følge af kemiske agensers fysisk-kemiske egenskaber. Han træffer navnlig foranstaltninger med henblik på i nævnte rækkefølge at

a) forhindre tilstedeværelsen på arbejdspladsen af farlige koncentrationer af brændbare stoffer eller farlige mængder af kemisk ustabile stoffer eller, hvis arbejdet er af en sådan art, at dette ikke er muligt

b) undgå tilstedeværelse af antændingskilder, der kan give anledning til brande og eksplosioner, eller uhensigtsmæssige omstændigheder, der kan medføre, at kemisk ustabile stoffer eller blandinger af stoffer fremkalder skadelige fysiske virkninger, og

c) mindske de skadelige virkninger for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i tilfælde af brande eller eksplosioner som følge af, at brandbare stoffer antændes, eller skadelige fysiske virkninger som følge af kemisk ustabile stoffer eller blandinger af stoffer.

Arbejdsudstyr og beskyttelsessystemer, som arbejdsgiveren sørger for til beskyttelse af arbejdstagerne, skal være i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser om sundhed og sikkerhed i henseende til konstruktion, fremstilling og levering. i de tekniske og/eller organisatoriske foranstaltninger, som arbejdsgiveren træffer, skal der tages hensyn til materielgruppekategorierne i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære[23], og de skal være forenelige med disse.

Arbejdsgiveren træffer foranstaltninger til at sikre en tilstrækkelig kontrol af anlæg, udstyr og maskiner eller sørger for udstyr til bekæmpelse af eksplosion eller anordninger til lettelse af eksplosionstryk.

Artikel 7

Foranstaltninger i tilfælde af ulykker, skader og nødsituationer

1. For at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed mod ulykker, skader eller overhængende fare i forbindelse med tilstedeværelsen af farlige kemiske agenser på arbejdspladsen, udarbejder arbejdsgiveren, med forbehold af forpligtelserne i henhold til artikel 8 i direktiv 89/391/EØF, forskrifter (handlingsplaner), der kan iværksættes, når sådanne hændelser opstår, således at de fornødne forholdsregler træffes. Disse foranstaltninger skal omfatte relevante sikkerhedsøvelser, der udføres med jævne mellemrum, samt tilrådighedsstillelse af passende førstehjælpsfaciliteter.

---

[23] EFT nr. L 100 af 19.4.1994, s. 1.

2. Hvis der indtræffer en hændelse som den, der er nævnt i stk. 1, tager arbejdsgiveren straks skridt til at afbøde virkningerne af hændelsen og til at underrette arbejdstagerne.

For at situationen kan blive normal igen,

- træffer arbejdsgiveren hurtigst muligt passende foranstaltninger til afhjælpning af situationen

- er det kun de arbejdstagere, der er uundværlige for reparationsarbejdet og andet nødvendigt arbejde, der kan få tilladelse til at arbejde i det berørte område.

3. De arbejdstagere, der har tilladelse til at arbejde i det berørte område, forsynes med passende beskyttelsesbeklædning, personlige værnemidler samt specielt sikkerhedsudstyr og -anlæg, som de skal anvende, så længe situationen består; situationen må ikke være permanent.

Ubeskyttede arbejdstagere må ikke opholde sig i det berørte område.

4. Med forbehold af artikel 8 i direktiv 89/391/EØF, træffer arbejdsgiveren de nødvendige foranstaltninger for at indføre de advarsels- og andre kommunikationssystemer, der er påkrævet for at gøre opmærksom på en forøget risiko for sikkerhed og sundhed, med henblik på at opnå den fornødne reaktion og øjeblikkelig iværksættelse af udbedrende foranstaltninger, assistance, evakuering og redningsaktioner, hvis der er behov for det.

5. Arbejdsgiveren påser, at information om nødforanstaltninger vedrørende farlige kemiske agenser er til rådighed. De relevante interne og eksterne ulykkes- og nødtjenester skal have adgang til denne information. Den skal indeholde følgende:

- forhåndsmeddelelse om relevante arbejdsrisici, foranstaltninger til fareidentifikation, forholdsregler og procedurer, således at nødtjenesterne kan forberede deres egne modforanstaltninger og forholdsregler, og	
- alle tilgængelige oplysninger om særlige farer, der opstår eller kan opstå i forbindelse med ulykker eller nødsituationer, herunder oplysninger om den handlingsplan, der er udarbejdet i overensstemmelse med denne artikel.	
Artikel 8	
Underretning af arbejdstagerne	**Underretning og uddannelse af arbejdstagerne**
1. Med forbehold af artikel 10 i direktiv 89/391/EØF, sikrer arbejdsgiveren, at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter får følgende stillet til rådighed:	1. Med forbehold af artikel 10 og 12 i direktiv 89/391/EØF, sikrer arbejdsgiveren, at arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter får følgende stillet til rådighed:
- de oplysninger, der er tilvejebragt i henhold til artikel 4 i nærværende direktiv, samt underretning, når en væsentlig ændring på arbejdspladsen fører til ændringer af disse oplysninger	
- underretning om farlige kemiske agenser, såsom agensens navn, risici for sikkerhed og sundhed, relevante grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og andre forskrifter	- underretning om de farlige kemiske agenser på arbejdspladsen og de farlige kemiske agenser, der er identificeret ved den i henhold til artikel 4, stk. 1, foretagne risikovurdering, såsom disse agensers navn, risici for sikkerhed og sundhed, relevante grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering og andre forskrifter
- underretning om passende forholdsregler og foranstaltninger, der skal træffes, for at arbejdstageren kan beskytte sig selv og andre arbejdstagere på arbejdspladsen	- uddannelse og underretning om passende forholdsregler og foranstaltninger, der skal træffes, for at arbejdstageren kan beskytte sig selv og andre arbejdstagere på arbejdspladsen

- adgang til de sikkerhedsdatablade, der er tilvejebragt af leverandøren i henhold til artikel 10 i direktiv 88/379/EØF og artikel 27 i direktiv 92/32/EØF [24],

og at underretningen er

- baseret på resultatet af risikovurderingen i henhold til artikel 4. Den kan f.eks. gives i form af en mundtlig meddelelse eller individuel vejledning og undervisning, som understøttes af skriftlig information alt efter karakteren og graden af den risiko, der er påvist i forbindelse med den vurdering, der skal foretages i henhold til nævnte artikel.

- ajourføres for at tage hensyn til skiftende omstændigheder.

2. Når beholdere og rør til farlige kemiske agenser, der anvendes på arbejdsstedet, ikke er mærket i henhold til den relevante fællesskabslovgivning om etikettering af kemiske agenser og om sikkerhedsskiltning på arbejdsstedet, påser arbejdsgiveren, at beholdernes og rørenes indhold samt indholdets art og eventuelle tilknyttede risici kan identificeres, dog med forbehold af de fravigelser, der er fastsat i ovennævnte lovgivning.

3. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at arbejdsgiverne, hvis de anmoder herom, af fortrinsvis producenten eller leverandøren kan få alle de oplysninger om farlige kemiske agenser, der er påkrævet for at kunne anvende artikel 4, stk. 1, i nærværende direktiv, i det omfang, der i direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF ikke er fastsat nogen pligt til at give oplysninger.

---

[24] EFT nr. L 154 af 5.6.1992, s. 1.

AFDELING III
DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 9

Forbud

1. For at beskytte arbejdstagerne mod udsættelse for sundhedsrisici fra visse kemiske agenser og/eller aktiviteter, hvori der indgår kemiske agenser, er produktion, fremstilling eller brug under arbejdet af de kemiske agenser, samt de aktiviteter, der er anført i bilag III, forbudt i det deri nærmere angivne omfang.

2. Medlemsstaterne kan tillade afvigelser fra de i stk. 1 anførte krav i følgende tilfælde:

- til rent videnskabelige formål, herunder forskning, afprøvning og analyse

- til aktiviteter, der gennemføres med det formål at eliminere de kemiske agenser, der forekommer i form af bi- eller spildprodukter

- til produktion af de i stk. 1 nævnte kemiske agenser til brug som mellemprodukter og til sådan brug.

Det skal forhindres, at arbejdstagerne eksponeres for de i stk. 1 nævnte kemiske agenser, især ved at det sikres, at produktionen og den hurtigst mulige anvendelse af disse agenser som mellemprodukter kommer til at foregå i et lukket system, hvorfra de førnævnte agenser kun må udtages i det omfang, det er nødvendigt for at kontrollere processen eller vedligeholde systemet.

Medlemsstaterne kan indføre ordninger med enkeltstående tilladelser.

3. Når der gives dispensation i henhold til stk. 2, skal de kompetente myndigheder anmode arbejdsgiveren om at oplyse følgende:

- grunden til, at der ansøges om dispensation

- de mængder af den kemiske agens, der årligt skal bruges

- de aktiviteter og/eller reaktioner eller processer, der er involveret

- det antal arbejdstagere, som vil kunne blive involveret

- de forholdsregler, der skal træffes for at beskytte de pågældende arbejdstageres sikkerhed og sundhed

- de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at forhindre eksponering af arbejdstagere.

4. Rådet kan i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 118 A ændre den i stk. 1 i nærværende artikel omhandlede liste over forbud, så den kommer til at omfatte flere kemiske agenser og aktiviteter.

Artikel 10

Helbredskontrol

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på iværksættelse af relevant helbredskontrol af arbejdstagere, hvis resultaterne af den i artikel 4 omhandlede vurdering viser, at der er fare for de pågældendes helbred, jf. dog artikel 14 i direktiv 89/391/EØF. Disse foranstaltninger, herunder kravene om helbredsjournaler og adgangen hertil, skal indføres i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis.

Helbredskontrol, hvis resultater skal tages i betragtning ved iværksættelse af forebyggende foranstaltninger på den konkrete arbejdsplads, er relevant, hvis

- arbejdstagerens udsættelse for en farlig kemisk agens er af en sådan art, at en identificerbar sygdom eller forringelse af helbredet kan sættes i forbindelse med eksponeringen, og

- det er sandsynligt, at sygdommen eller virkningen kan opstå under de særlige forhold, arbejdstageren arbejder under, og

- undersøgelsesteknikken kun udsætter arbejdstageren for en minimal risiko.

Der skal desuden forefindes effektive teknikker til påvisning af indikationer på sygdommen eller virkningen.

Er der fastsat en bindende biologisk grænseværdi som angivet i bilag II, er helbredskontrollen en forudsætning for, at der kan arbejdes med den pågældende agens i overensstemmelse med proceduren i dette bilag. Arbejdstagerne informeres om dette krav, inden de tildeles arbejdsopgaver, der medfører risiko for udsættelse for den nævnte farlige kemiske agens.

2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at der udarbejdes og ajourføres personlige helbredsjournaler for den enkelte arbejdstager, som gennemgår helbredskontrol i overensstemmelse med kravene i stk. 1.

Procedurerne for iværksættelsen af helbredskontrollen skal aftales med de pågældende arbejdstagere

3. Helbredsjournaler skal indeholde en sammenfatning af resultaterne af de helbredskontroller, der er blevet gennemført, og af alle repræsentative data vedrørende den enkelte arbejdstagers eksponering. Biologisk overvågning og hermed forbundne undersøgelser kan indgå i helbredskontrollen.

Helbredsjournaler skal føres på en sådan måde, at de kan konsulteres på et senere tidspunkt under hensyntagen til reglerne om tavshedspligt.

Den kompetente myndighed modtager kopier af de relevante journaler efter anmodning. Den enkelte arbejdstager kan på anmodning få adgang til sin personlige helbredsjournal.

Hvis en virksomhed indstiller sine aktiviteter, gøres helbredsjournalerne tilgængelige for den kompetente myndighed.

4. Hvis det på baggrund af en helbredskontrol viser sig, at

- en arbejdstager lider af en identificerbar sygdom, eller at der er sket en forringelse af helbredet, som en læge eller en arbejdsmediciner eller tilsvarende sagkyndig mener hidrører fra udsættelse for en farlig kemisk agens på arbejdspladsen, eller

- en bindende biologisk grænseværdi er overskredet,

informeres arbejdstageren om resultaterne af den personlige helbredskontrol og får herunder oplysninger og rådgivning om eventuelle helbredsundersøgelser, som han bør gennemgå, når eksponeringen er ophørt,

skal arbejdsgiveren

informeres arbejdstageren af lægen eller en anden kvalificeret person om resultaterne af den personlige helbredskontrol og får herunder oplysninger og rådgivning om eventuelle helbredsundersøgelser, som han bør gennemgå, når eksponeringen er ophørt,

- revidere den risikovurdering, der er foretaget i henhold til artikel 4, stk. 1,

- revidere de foranstaltninger, der skal fjerne eller mindske risiciene i henhold til artikel 5 og 6,

- under hensyntagen til udtalelsen fra arbejdsmedicineren eller den tilsvarende sagkyndige, en anden kvalificeret person eller den kompetente myndighed træffe alle foranstaltninger for at fjerne eller reducere risikoen i overensstemmelse med artikel 6, herunder eventuelt anvise arbejdstageren andet arbejde, der ikke medfører risiko for yderligere eksponering, og

- iværksætte løbende helbredskontrol og sørge for undersøgelse af helbredstilstanden for alle andre arbejdstagere, der har været eksponeret på lignende måde. I disse tilfælde kan den ansvarlige læge, arbejdsmedicineren eller den tilsvarende sagkyndige eller den kompetente myndighed foreslå, at eksponerede personer underkastes en lægeundersøgelse.

Artikel 11

Høring af arbejdstagerne samt arbejdstagerdeltagelse

Høring af arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter samt deres deltagelse skal foregå i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 89/391/EØF i forbindelse med spørgsmål, der omhandles i nærværende direktiv, herunder i bilagene hertil.

Høring af arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter samt deres deltagelse skal foregå i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 89/391/EØF i forbindelse med spørgsmål, der omhandles i nærværende direktiv, herunder i bilagene hertil. Arbejdstagerne og/eller deres repræsentanter skal især høres i forbindelse med resultatet af den i artikel 4, stk. 1, omhandlede risikovurdering og de i artikel 5 og 6 omhandlede beskyttelses- og forebyggelsesforanstaltninger.

Artikel 12

Tilpasning af bilagene, udarbejdelse og vedtagelse af teknisk vejledning

1. Tilpasninger af rent teknisk art af bilagene, der er i overensstemmelse med:

- kommende direktiver om teknisk harmonisering og standardisering vedrørende kemiske agenser og/eller

- tekniske fremskridt, ændringer af internationale standarder eller specifikationer og ny viden om kemiske agenser

vedtages efter proceduren i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF.

2. Kommissionen udarbejder ikke-bindende praktiske retningslinjer. Retningslinjerne skal vedrøre emnerne i artikel 3, 4, 5 og 6 og i bilag II, punkt 1.

Kommissionen skal først høre Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen i overensstemmelse med afgørelse 74/325/EØF.

I forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv skal medlemsstaterne så vidt muligt tage hensyn til disse retningslinjer, når de udformer deres nationale politik for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

Artikel 13

Ophævelse og ændring af tidligere direktiver

1. Direktiv 80/1107/EØF, 82/605/EØF og 88/364/EØF ophæves på datoen i artikel 14, stk. 1.

2. Rådets direktiv 83/477/EØF af 19. september 1983 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF) [25], ændres således:

a) I artikel 1, stk. 1, første punktum, udgår ", som er det andet særdirektiv i henhold til artikel 8 i direktiv 80/1107/EØF,";

b) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

"2. De nødvendige ændringer i forbindelse med tilpasningen af bilagene til dette direktiv til den tekniske udvikling foretages efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

c) I artikel 15, stk. 1, andet afsnit, ændres "efter fremgangsmåden i artikel 10 i direktiv 80/1107/EØF" til "efter fremgangsmåden i artikel 17 i direktiv 89/391/EØF".

---

[25] EFT nr. L 263 af 24.9.1983, s. 25. Direktivet er ændret ved direktiv 91/382/EØF (EFT nr. L 206 af 29.7.1991, s. 16).

3. Rådets direktiv 86/188/EØF af 12. maj 1986 om beskyttelse af arbejdstagere mod risici ved at være udsat for støj under arbejdet[26] ændres således:

a) I artikel 1, stk. 1, udgår ", som er det tredje særdirektiv i henhold til direktiv 80/1107/EØF,".

b) Artikel 12, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Bilag I og II tilpasses til den tekniske udvikling efter fremgangsmåden i artikel 17 i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

4. Enhver anden henvisning I direktiv 83/477/EØF og direktiv 86/188/EØF til direktiv 80/1107/EØF bortfalder fra datoen for ophævelsen af nævnte direktiv.

5. Direktiv 91/322/EØF og 96/94/EF gælder fortsat.

AFDELING IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [ ] * . De underretter straks Kommissionen herom.

---

26 EFT nr. L 137 af 24.5.1986, s. 28.

* Tre år efter offentliggørelsen af dette direktiv i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Medlemsstaterne forelægger hvert femte år Kommissionen en rapport om den praktiske gennemførelse af dette direktiv med anførelse af de af arbejdsgivere og arbejdstagere fremførte synspunkter.

Kommissionen giver Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg underretning herom.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Fortegnelse over bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering

Agensens navn	EINECS (1) nr.	CAS (2) nr.	Grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering 8 t 3)		Grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering Kort varighed 4)	
			mg/m³ (5)	ppm 6)	mg/m³	ppm
Uorganisk bly og dets forbindelser			0,15			

1) EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances.
2) CAS: Chemical Abstracts Service.
3) Målt eller beregnet på baggrund af en referenceperiode på otte timer, tidsvægtet gennemsnit.
4) En grænseværdi, som eksponeringen ikke bør overskride, og som er baseret på en 15-minutters periode, medmindre andet er anført.
5) mg/m³ = milligram pr. kubikmeter luft ved 20° C og 101,3 KPa.
6) ppm = dele pr. Million pr. volumen i luften (ml/m³).

BILAG II

Bindende biologiske grænseværdier og foranstaltninger vedrørende helbredskontrol

1. Bly og dets ionforbindelser

1.1. Biologisk overvågning omfatter måling af blyindholdet i blodet (PbB) under anvendelse af absorptionsspektometri eller en metode, der giver tilsvarende resultater. Den bindende biologiske grænseværdi er:

70 µ Pb/100 ml blod.

1.2. Medicinsk overvågning foretages,

- hvis eksponeringen for en blykoncentration i luften er større end 0,075 mg/m^3 beregnet som et tidsvægtet gennemsnit over 40 timer om ugen, eller

- hvis et blyindhold i blodet på over 40 µ Pb/100 ml blod måles hos de enkelte arbejdstagere.

1.3. Praktiske retningslinjer for biologisk og medicinsk overvågning udarbejdes i henhold til artikel 12, stk. 2. De skal omfatte henstillinger om biologiske indikatorer (f.eks. ALAU, ZPP, ALAD) og biologiske overvågningsstrategier.

BILAG III

Forbud

Produktion, fremstilling eller anvendelse under arbejdet af de nedenfor anførte kemiske agenser samt nedennævnte aktiviteter, hvori der indgår kemiske agenser, er forbudt. Forbuddet gælder ikke, hvis den pågældende kemiske agens er til stede i en anden kemisk agens eller som en bestanddel af affald, forudsat den individuelle koncentration af agensen i affaldet ligger under den fastsatte grænse.

a) Kemiske agenser

EINECS (1) nr.	CAS (2) nr.	Agensens navn	Koncentrations-grænse for Fritagelse
202-080-4	91-59-8	2-naphthylamin og salte deraf	0,1% w/w
201-177-1	92-67-1	4-aminodiphenyl og salte deraf	0,1% w/w
202-199-1	92-87-5	Benzidin og salte deraf	0,1% w/w
202-204-7	92-93-3	4-nitrodiphenyl	0,1% w/w

1) EINECS: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances.
2) CAS: Chemical Abstracts Service.

b) Arbejdsaktiviteter

Ingen.

Kommissionen kan ikke acceptere følgende ændringsforslag fra Europa-Parlamentet

1. En del af ændringsforslag nr. 5 (vedrører artikel 4, stk. 2)

   I denne del af ændringsforslaget kræves det, at arbejdstagerne registrerer risikovurderingen på passende måde under hensyntagen til national lovgivning og praksis. Dette vil uden tvivl svække den fælles holdning, hvori der kræves registrering i henhold til national lovgivning og praksis, dvs. under fuld overholdelse af national lovgivning.

2. Ændringsforslag nr. 8 (vedrører artikel 6, stk. 5)

   I ændringsforslaget kræves, at arbejdsgiverne altid overholder grænseværdien for erhvervsmæssig eksponering, uanset hvilken type national bestemmelse der er tale om. Kommissionen finder, at dette ændringsforslag vil underminere sondringen mellem vejledende og bindende grænseværdi.

3. Ændringsforslag nr. 14 (vedrører artikel 12, stk. 1, andet led)

   I henhold til dette ændringsforslag kræves, at "ny viden" fjernes som værende en af de situationer, i hvilke der er behov for tekniske tilpasninger af bilagene. Kommissionen finder, at "ny viden" netop er en af hovedårsagerne til behovet for tekniske tilpasninger. Den procedure, der foreslås i den fælles holdning, giver Fællesskabet mulighed for hurtigt at reagere og finde tekniske løsninger i forbindelse med "ny viden"; anvendelsen af denne procedure er begrænset til strengt tekniske tilpasninger.

ISSN 0254-1459

KOM(98) 162 endelig udg.

DOKUMENTER

DA **04 05 15**

Katalognummer : CB-CO-98-161-DA-C

ISBN 92-78-32040-4

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg